

Autorka si ve své bakalářské práci vytyčila za cíl porozumět osobnostnímu vývoji československého komunistického vůdce Klementa Gottwalda, konkrétně, jejími slovy, „jeho transformaci z vyučeného stolaře z malé moravské obce na vůdce komunistické strany a následně prezidenta Československé republiky.“. K realizaci tohoto výzkumného úsilí zvolila analýzu materiálu, především v podobě Gottwaldovy osobní korespondence, v druhém sledu diskutovala odbornou literaturu, která byla o životě někdejšího československého prezidenta dosud publikována.

Ve své práci autorka nejprve shrnuje Gottwaldovu biografii, posléze cituje části korespondence, následně vytyčuje relevantní tematické kategorie, které se ve zkoumaném materiálu objevují a až teprve poté volí teoretický přístup v podobě vývojové teorie Heinze Kohuta. Ke Kohutově teorii lze mít výhrady, jeho teorie může být například příliš zjednodušující ve smyslu přílišného důrazu na koncept narcismu, autorce se jí nicméně daří velice dovedně aplikovat a vzhledem k předmětu jejího zájmu, čili osobnosti se zřetelnými narcistními rysy, se jeví být i vhodně zvolená. Za mírně problematické ovšem považuji skutečnost, že autorka explicitně nezmiňuje, že je Gottwald narcistický. Kategoričtější pojmenování Gottwalda jakožto narcistické osobnosti a širší diskuzi o faktorech, na základě kterých by do této kategorie mohl spadat, bych v práci uvítal, přestože to lze vzhledem k jeho politické kariéře předpokládat.

Etiologii Gottwaldovy narcistické osobnosti autorka nicméně popisuje velice dovedně. Chci zdůraznit především autorčin postřeh o roli Gottwaldova strýce Bezszleziny jakožto idealizovaného objektu. Právě zde dle mého názoru autorka nejvíce projevuje svou schopnost zrale psychologicky uvažovat.

Jednu podkapitulu práce autorka věnuje diskuzi o vlastní subjektivní zaujatosti ve věci svého zkoumání. Vzhledem k tomu, že ve výsledném textu prokazuje značnou vědeckou disciplínu a nikterak jej svou subjektivní zaujatostí nekontaminuje, považuji tuto část, ve které zabíhá do svých vlastních autobiografických reálií, za redundantní.

V práci jsem také zaznamenal pár drobných stylistických chyb.

Je třeba zdůraznit, že všechny uvedené výhrady jsou marginální v kontextu zdařilosti předkládané práce, která dle mého názoru převyšuje standart pro kvalitně provedenou bakalářskou práci. Práci proto doporučuji k obhajobě.